

гліцерин, стабілізатори. В роботі використані бібліосемантичні, маркетингові, фізико-хімічні та фармакотехнологічні методи досліджень.

Основні результати. Виготовлення та контроль якості екстемпоральної суспензії проводили відповідно в статті ДФУ «Екстемпоральні лікарські засоби», монографії «Нестерильні лікарські засоби, виготовлені в аптеках», «Рідкі лікарські засоби для нашкірного застосування», Стандарту МОЗ України «Вимоги до виготовлення нестерильних лікарських засобів в умовах аптек» СТ-Н МОЗУ 42 – 4.5 : 2015, наказу МОЗ України від 17.10.2012 р. № 812 «Про затвердження правил виробництва (виготовлення) лікарських засобів в умовах аптеки».

Оцінку показників якості досліджуваної суспензії проводили за наступними параметрами: органолептичні показники (колір, запах, консистенція), показник рН, час відстоювання, ресуспендованість, агрегативна стійкість.

Для дослідження стабільності екстемпоральної суспензії у процесі зберігання, а також для визначення терміну придатності різні серії препарату були закладені на зберігання у контейнерах темного скла за двох температурних режимів: $(5 \pm 3) ^\circ\text{C}$ і $(25 \pm 2) ^\circ\text{C}$, згідно діючої нормативної документації, упродовж 16 діб.

Висновки. Експериментальні дані свідчать, що суспензія є седиментаційно й агрегативно стабільною: рН – у межах 5,5–6,0; якісні та кількісні показники під час зберігання не змінюються. Термін зберігання препарату становить 12 діб за температури $(25 \pm 2) ^\circ\text{C}$.

ПЕРСПЕКТИВА РОЗРОБКИ ОРОМУКОЗНИХ ФОРМ У ПЕДІАТРІЇ

Пономаренко Т.О., Рубан О.А.

Національний фармацевтичний університет

Вступ. Одним з перспективних напрямків покращення біодоступності ліків в педіатрії є створення лікарських форм, що вивільняють діючі речовини у порожнині рота та забезпечують їх всмоктування через слизову оболонку.

Мета дослідження. Метою дослідження є аналіз та перспектива використання оромукозних засобів у педіатричній практиці.

Матеріали та методи. Використано методи узагальнення та систематизації, наукові публікації та власні дослідження.

Основні результати. Оромукозні форми мають ряд переваг у порівнянні з традиційними пероральними лікарськими засобами.

Особливу увагу серед існуючих оромукозних форм для використання в педіатричній практиці слід звернути на льодяники, так як разом з високою ефективністю препарату для дітей обов'язково слід враховувати емоційний стан при лікуванні і органолептичні характеристики.

Льодяники - тверда дозована лікарська форма, яку одержують способом виливання, що містить одну або кілька діючих речовин, рівномірно розподілених у відповідній основі, і призначена для розсмоктування. Основою для виробництва

льодяників, як правило, є суміш сахарози і суміш глюкози, олігосахаридів і полісахаридів (рідкої глюкози), а в якості допоміжних речовин до основи вводять барвники, ароматизатори, коригенти смаку та запаху, пластифікатори, консерванти тощо.

На вітчизняному ринку льодяники використовуються в педіатрії при лікуванні запальних захворювань горла та ротової порожнини. Актуальним є локальне використання у дітей льодяників при прорізуванні зубів, травмах слизової оболонки рота, стоматитах. З метою надання системної дії перспективним є використання льодяників для випуску вітамінних, спазмолітичних, протигельмінтних, противірусних препаратів, оскільки така лікарська форма поєднує хороші смакові характеристики та асоціативність з кондитерськими виробами, а це значно сприяє підвищенню ефективності лікування у дітей різного віку.

Висновки. Актуальним напрямком є розробка льодяників не тільки для лікування запальних захворювань горла та ротової порожнини, а і системної дії для використання у педіатричній практиці.

ПРОБЛЕМА АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНОСТІ ПАТОГЕННИХ ШТАМІВ БАКТЕРІЙ *ESCHERICHIA COLI*

Прилуцький С.П

Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Богдана Хмельницького, м. Мелітополь, Україна

Вступ. Резистентність до антибіотичних препаратів різних видів та штамів бактеріальних, вірусних або паразитарних збудників різноманітних хвороб завжди постійно фіксується у навколишньому середовищі. Даний процес уявляє собою стійкість до препаратів та в результаті мікроорганізми здатні до розмноження в умовах дії антибіотику, що ускладнює можливість нейтралізації антигенної структури. Стійкість до вакцин або препаратів може бути викликана природнім добром внаслідок випадкового мутагенезу складового елементу нуклеїнових кислот. У випадку бактерій цей процес відбувається шляхом появи специфічного гену в результаті дії різноманітних факторів (екологічних, фізичних або хімічних мутагенів), що здатний до горизонтального генетичного переносу генів, в тому числі обміном плазмід.

Мета дослідження. Метою дослідження є проаналізувати сучасні та актуальні напрями у шляхах вирішення проблеми резистентності до антибіотичних препаратів ентеропатогенних штамів *Escherichia coli* у біотехнологічному аспекті

Матеріали та методи дослідження: мною активно використовувалися методи аналітичного, системно-структурного, порівняльного характеру та методи спостереження

Результати. Ентеробактеріально-патогенні штами кишкової палички *E.coli* є збудником важливих та вкрай небезпечних патологій, які можуть вражати не тільки ентеричні відділи шлунково-кишкового тракту, а й